

Irak vil være forankret i FN. Det har været den klare tilkendegivelse fra regeringen.

Så beder jeg også om at være opmærksom på, at USA jo også har været forankret i FN hele vejen igennem. Så jeg synes ikke, vi skal glide over i de hypotetiske situationer. Vi siger forankret i FN. Hver gang man har sagt, at nu går USA alene, er de gået til FN. Lige fra den 12. september, hvor Bush traf beslutningen om, at der skulle sikkerhedsresolutioner til, har man arbejdet for dem. Så må det være Sikkerhedsrådet, der vurderer, hvor meget tid Blix skal have, om der er behov for en ny sikkerhedsrådsresolution, eller om det er fuldstændig klart, efter det man har fundet nu, altså så sent som i går, at Saddam Hussein snyder verden.

Til hr. Jesper Langballe vil jeg svare, at ja, NATO erklærede sig rede til at støtte en sikkerhedsrådsbeslutning i sin topmødeerklæring fra november måned i Prag. Og ja, EU's statschefer erklærede sig rede til at støtte Sikkerhedsrådet i sin erklæring fra 13. december efter topmødet, gentaget af udenrigsministrene den 27. januar.

Det vil sige, at hvis et land så ikke vil være med til at støtte afvæbningen af Saddam Hussein, efter at Sikkerhedsrådet har bedt om det, så kan jeg kun fortolke det på den måde, at man ikke lever op til de erklæringer, man har givet i NATO og i EU-sammenhæng.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, at Frankrig-Tyskland-diskussionen er interessant på den måde, at hvis der er ledere, der i øjeblikket er i overensstemmelse med deres befolkninger – 84 pct. af dem, 84 pct., det er alligevel høje tal – så er det vel lige præcis Frankrig og Tyskland. Og hvis der er lande, hvis ledere i den grad er i uoverensstemmelse med deres egne befolkninger, så er det vel først og fremmest et land som Blairs, nemlig England.

Og derfor er det altså helt urimeligt, at udenrigsministeren ikke vil forholde sig til et tænkt scenario, jeg forsøger ikke at ridse alle mulige tænkelige scenarier op. Jeg sætter et meget præcist scenario op. Det lyder som følger: Hvis nu våbeninspektionen beder om mere tid, punkt 1. Hvis der, punkt 2, ikke kan opnås enighed mellem de faste repræsentanter i FN's Sikkerhedsråd. Og, punkt 3, hvis USA så starter en krig, hvad vil udenrigsministeren så sige til det? Det er altså et meget præcist spørgsmål.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har sandelig også givet et præcist svar. Det kræver bare evne til at lytte, vil jeg gerne sige til hr. Villy Søvndal. Jeg sagde: forankret i FN. Hr. Villy Søvndal sætter et scenarie op, der ikke er forankret i FN. Jamen så er svaret jo givet. Skal vi være med, skal beslutningen være forankret i FN. Det må være trist at have alle disse bekymringer. Jeg forstår godt, man bekymrer sig, for enhver krig er bekymringsværdig.

Med hensyn til USA har det jo vist sig, at USA hele tiden er gået ad FN-sporet. Det er derfor jeg siger: Lad os nu lade være med at tage hypotetiske situationer, hvor USA skulle have forladt FN-sporet.

Denne her regering forbliver med forankring i FN. Det er det, der er mit budskab.

Så vil jeg også understrege, at det selvfølgelig er meget alvorligt – jeg er helt enig, lad os da være ærlige – hvis denne her krig skal kløve alle europæiske befolkninger ned gennem midten eller totredjedele eller sådan noget. Det er meget alvorligt. Det skal både hr. Chirac og hr. Schröder og også vi naturligvis tage stilling til og tage hensyn til.

Derfor er det, jeg lægger så meget vægt på at få sagt – for det synes jeg ikke medierne har gjort særlig godt og særlig grundigt – hvad det er, Blix ikke har kunnet finde, men som han mener er der: miltbrand, kemisk materiale til bomber, uklarhed omkring uran, sprænghoveder, fremføringsmidler, laboratorier. Det er alt sammen indicier om, at det er der et sted, men de har ikke kunnet finde det. Så må han da komme frem og påvise, at det ikke er der. I går sagde han, at han intet havde; i dag er der fundet et kemisk sprænghoved.

Det viser jo, at det er dybt utroværdigt, hvad der foregår, og at der er brug for, at befolkningerne ved, at det er meget alvorligt. Man har diskuteret for eller imod USA, men det er ikke den diskussion; diskussionen er for eller imod Sikkerhedsrådet: At dets krav siden 1991 skal opfyldes, inden det bliver umuligt at opfylde dem, fordi ingen tør opfylde dem, fordi manden har fået fat i alt det skidt eller fået nok af det, som der er risiko for at han har.

Tillad mig en historisk parallel, selv om man skal være forsigtig med det: Da Chamberlain kom hjem i 1938, havde han også et meget, meget stort flertal bag sig. Det skal man ikke lade sig forblænde af. Sådan skal stemningen selvfølgelig være. Stemningen skal være for fred ...